

odżywkę obowiązaną są w ciągu miesiąca od daty jego wejścia w życie wystąpić o zezwolenie, o którym mowa w § 6; do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez Głównego Inspektora Sanitarnego mają one prawo produkować te środki na zasadach dotychczasowych.

2. Produkcja i wprowadzenie do obrotu dietetycznych środków spożywczych i odżywek, dla których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia została ustanowiona Polska Norma lub norma branżowa, nie wymagają zezwoleń.

3. Przedsiębiorstwa, które w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia nie zgłosiły wniosku o zezwolenie, obowiązaną są po upływie tego terminu zaprzestać produkcji dietetycznych środków spożywczych

i odżywek. Artykuły wyprodukowane po upływie tego terminu podlegają wycofaniu z obrotu.

§ 21. Przepisy rozporządzenia dotyczące wojewódzkich inspektorów sanitarnych stosuje się do inspektorów sanitarnych dla miast wyłączonych z województw, a dotyczące powiatowych inspektorów sanitarnych — do miejskich inspektorów sanitarnych w miastach stanowiących powiaty i portowych inspektorów sanitarnych oraz dzielnicowych inspektorów sanitarnych w miastach wyłączonych z województwa.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1974 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: M. Śliwiński

294

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

oraz

MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 18 grudnia 1973 r.

w sprawie podstawy wymiaru emerytury, rent i składek oraz wysokości składki na ubezpieczenie społeczne rzemieślników.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 23, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru emerytury, rent i składek

określonych w ustawie z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 23, poz. 165), zwaną dalej „podstawą wymiaru”, stanowią miesięcznie następujące kwoty:

Wielkość miejscowości wykonywania rzemiosła		Dla rzemieślników wykonujących rzemiosła zaliczone do kategorii		Dla osób współpracujących z rzemieślnikami
W strefie	Miejscowość	pierwszej zł	drugiej zł	
1	2	3	4	5
I	w gminie	1.200	1.500	1.000
II	do 20 tys. mieszkańców, nie wchodząca w skład gminy	1.400	1.900	1.000
III	powyżej 20 tys. do 50 tys. mieszkańców	1.800	2.300	1.200
IV	powyżej 50 tys. do 150 tys. mieszkańców	2.200	2.800	1.400
V	powyżej 150 tys. do 300 tys. mieszkańców	2.600	3.400	1.700
VI	powyżej 300 tys. mieszkańców	3.000	4.000	2.000

2. Rzemieślnikowi wykonującemu rzemiosło zaliczone do pierwszej kategorii, który z uwagi na uzyskiwanie niskich dochodów jest całkowicie zwolniony od opłaty skarbowej, można ustalić podstawę wymiaru w kwocie 1.200 zł miesięcznie; ustalenia podstawy wymiaru dokonuje oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej „oddziałem Zakładu”, na wniosek izby rzemieślniczej i na czas oznaczony we wniosku.

3. Dla osoby współpracującej z rzemieślnikiem, która nie ukończyła 18 lat życia, podstawę wymiaru stanowi połowa odpowiedniej kwoty określonej dla osób współpracujących (ust. 1).

4. Wykaz rzemiosł zaliczonych do pierwszej kategorii zawiera załącznik nr 1 do rozporządzenia. Rzemiosła nie wymienione w tym załączniku zalicza się do kategorii drugiej.

§ 2. 1. Na wniosek izby rzemieślniczej uwzględniający rodzaj i miejsce wykonywania rzemiosła lub inne

szczególne okoliczności oddział Zakładu może obniżyć rzemieślnikowi — na czas oznaczony we wniosku — kwotę podstawy wymiaru określoną w § 1 ust. 1 lub 2, nie więcej jednak niż o 50%.

2. Na wniosek rzemieślnika lub osoby współpracującej z rzemieślnikiem oddział Zakładu może podwyższyć kwotę podstawy wymiaru określoną w § 1 ust. 1, nie więcej jednak niż o 100%.

3. Liczba rzemieślników z obniżoną kwotą podstawy wymiaru nie może przekraczać 10% liczby rzemieślników objętych ubezpieczeniem społecznym.

4. Kwotę podstawy wymiaru obniża się lub podwyższa począwszy od miesiąca wskazanego w decyzji oddziału Zakładu, nie później jednak niż do miesiąca, w którym decyzja została wydana.

§ 3. 1. Podstawę wymiaru emerytury, renty inwalidzkiej i renty rodzinnej po rzemieślniku lub osobie współpracującej z rzemieślnikiem stanowi przeciętna miesięcz-

na kwota (§ 1 ust. 1—3 oraz § 2 ust. 1 i 2) z okresu ostatnich:

- 1) 5 lat ubezpieczenia, jeżeli chodzi o emeryturę, albo
- 2) 3 lat ubezpieczenia, jeżeli chodzi o rentę.

W stosunku do osób, które złożyły wniosek o podwyższenie podstawy wymiaru (§ 2 ust. 2), okres ten wynosi odpowiednio 10 i 5 lat.

2. Podstawę wymiaru renty rodzinnej po osobie mającej ustalone prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi kwota określona jako podstawa wymiaru tej emerytury lub renty inwalidzkiej.

3. Jeżeli ubezpieczenie trwało krócej niż 5 lub 3 lata albo 10 lub 5 lat (ust. 1), podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi przeciętna miesięczna kwota z faktycznego okresu ubezpieczenia.

§ 4. 1. Składka na ubezpieczenie społeczne dla rzemieślników i za osoby współpracujące z rzemieślnikami wynosi:

- 1) 13% podstawy wymiaru — od rzemieślników wykonujących rzemiosła wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 2) 16% podstawy wymiaru — od rzemieślników wykonujących pozostałe rzemiosła.

2. Składkę na ubezpieczenie społeczne określona w ust. 1 zmniejsza się o 3% podstawy jej wymiaru w stosunku do osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń społecznych zakładów służby zdrowia na podstawie

innych tytułów niż wykonywanie rzemiosła lub pracy w rzemiośle.

§ 5. Końcówki kwot składek w groszach zaokrągla się do pełnego złotego w dół, gdy końcówka jest mniejsza niż 50 groszy, i w górę, gdy wynosi co najmniej 50 groszy.

§ 6. Ilekroć w innych przepisach o ubezpieczeniu społecznym mowa jest o rzemieślnikach lub zakładach rzemieślniczych świadczących usługi dla ludności lub rolnictwa — rozumie się przez to rzemieślników lub zakłady rzemieślnicze, wykonujących rzemiosła określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 15 grudnia 1972 r. w sprawie podstawy wymiaru emerytury, rent i składek oraz wysokości składek na ubezpieczenie społeczne rzemieślników (Dz. U. Nr 55, poz. 381).

§ 8. Na wniosek rzemieślnika ustalenie podstawy wymiaru składek w kwocie 1.200 zł miesięcznie (§ 1 ust. 2), podwyższenie podstawy wymiaru emerytury, rent i składek (§ 2 ust. 2) oraz zaliczenie do pierwszej kategorii rzemiosła (załącznik nr 1 do rozporządzenia) może nastąpić za okres działalności od dnia 1 stycznia 1973 r.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1974 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *W. Kawalec*
Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: *E. Sznajder*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 18 grudnia 1973 r. (poz. 294).

WYKAZ RZEMIOSEŁ ZALICZONYCH DO PIERWSZEJ KATEGORII

— bednarstwo,	— młynarstwo (usługowy przemiał i przerób zbóż),
— brukarstwo,	— modniarstwo,
— cerowanie i naprawa odzieży, obciąganie guzików, okrętkowanie,	— mycie oraz smarowanie samochodów i motocykli oraz inne drobne usługi nie związane z ich naprawą,
— cholewkarstwo,	— odgrzybianie budynków,
— ciesielstwo,	— omloty zbóż,
— czapnictwo,	— ortopedyka,
— dekarstwo,	— pantoflarstwo i trepiarstwo,
— dekatyzowanie,	— powroźnictwo,
— dziewiarstwo na drutach i szydełkach,	— pranie pierza i puchu,
— fotografowanie,	— pranie, prasowanie, prężenie firanek,
— fryzjerstwo,	— prowadzenie stanic wodnych, domów wycieczkowych, schronisk turystycznych,
— garncarstwo,	— prowadzenie ulicznych wag osobowych,
— gorseciarstwo,	— prowadzenie zagród turystycznych, minicampingów, pól namiotowych,
— gręplarstwo,	— przemiał zbóż w wiatrakach i usługowe śrutowanie zbóż,
— hafciarstwo,	— repasacja pończoch,
— introligatorstwo,	— rękawicznictwo,
— kapelusznictwo męskie,	— rusznikarstwo,
— kołodziejstwo,	— rymarstwo,
— kominiarstwo,	— rzeźbiarstwo w drewnie,
— koronkarstwo,	— silarstwo,
— koszykarstwo,	— studniarstwo,
— kowalstwo,	— szewstwo miarowe,
— krawiectwo damskie ciężkie miarowe,	— szewstwo naprawkowe,
— krawiectwo damskie lekkie,	— szewstwo ortopedyczne,
— krawiectwo męskie miarowe,	— ślusarstwo usługowe,
— lutnictwo,	— tartacznictwo,
— maglowanie,	
— manicure, pedicure,	
— mereżkowanie, plisowanie,	

- tokarstwo w drewnie,
- urządzenie i utrzymywanie zieleńców,
- usługi porządkowe (czyszczenie budynków i okien, sprzątanie wnętrz),
- wulkanizatorstwo,
- wydobywanie i przerób kamienia,
- wydobywanie oraz przerób gipsu, kamienia wapiennego i kredy,
- wydobywanie piasku, pospółki i żwiru,
- wypychanie ptaków,
- wyrób filców bitych,
- wytłaczanie oleju,
- wytwarzanie abażurów,
- wytwarzanie i naprawa galanterii z kości, rogu oraz surowców miejscowych i odpadowych,
- wytwarzanie i naprawa instrumentów dętych,
- wytwarzanie i naprawa instrumentów harmoniowych i fortepianowych,
- wytwarzanie i naprawa instrumentów perkusyjnych,
- wytwarzanie mioteł, wyrobów z gałęzi, słomy,
- wytwarzanie opakowań z papieru i tektury,
- wytwarzanie pasmanterii,
- wytwarzanie waty z cukru,
- wytwarzanie wyrobów z kruszyw i surowców mineralnych,
- wytwarzanie wycinanek i ozdób z papieru,
- wytwarzanie wieńców i sztucznych kwiatów,
- zbieranie ziół,
- zduństwo,
- zegarmistrzostwo.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministra Handlu Wewnętrzny i Usług z dnia 18 grudnia 1973 r. (poz. 294).

WYKAZ RZEMIOSEŁ, KTÓRYCH WYKONYWANIE UPRAWNIA DO OPŁACANIA 13% SKŁADKI NA UBEZPIECZENIE SPOŁECZNE RZEMIEŚNIKÓW

- bednarstwo,
- betoniarstwo,
- bieliźniarstwo,
- blacharstwo,
- blacharstwo pojazdowe,
- brukarstwo,
- chemiczne czyszczenie i farbowanie,
- cholewkarstwo,
- ceramika szlachetna,
- ciesielstwo,
- czapnictwo,
- dekarstwo,
- dekatyzowanie,
- dziewiarstwo na drutach i szydelkach,
- elektromechanika,
- elektromechanika chłodnicza,
- fotografowanie,
- fryzjerstwo,
- garncarstwo,
- gorseciarstwo,
- gręplarstwo,
- hafciarstwo,
- instalatorstwo elektryczne,
- instalatorstwo gazowe,
- instalatorstwo sanitarne i ogrzewania,
- introligatorstwo,
- kapelusznictwo męskie,
- kilimiarstwo,
- kołodziejstwo,
- kominiarstwo,
- koronkarstwo,
- kosmetyka,
- koszykarstwo,
- kowalstwo,
- krawiectwo damskie lekkie, cerowanie i naprawa odzieży, obciąganie guzików, okrętkowanie, mereżkowanie, plisowanie,
- krawiectwo damskie ciężkie miarowe,
- krawiectwo męskie miarowe,
- kuchmistrzostwo,
- lakiernictwo pojazdowe,
- lutnictwo,
- maglowanie,
- malarstwo i tapeciarstwo,
- malowanie na tkaninach ręczne,
- manicure, pedicure,
- mechanika maszyn biurowych,
- mechanika pojazdowa,
- mechanika precyzyjna,
- młynarstwo (usługowy przemiał i przerób zbóż),
- modelarstwo,
- modniarstwo,
- murarstwo,
- mycie oraz smarowanie samochodów i motocykli oraz inne drobne usługi nie związane z ich naprawą,
- obsługa maszynowa produkcji rolniczej i ogrodniczej,
- odświeżanie i renowacja wyrobów futrzarskich,
- odświeżanie i renowacja wyrobów skórzanych,
- omloty zbóż,
- optyka,
- organmistrzostwo,
- ortopedyka,
- parasolnictwo,
- posadzkarstwo,
- powroźnictwo,
- pozłotnictwo,
- pranie pierza i puchu,
- pranie, prasowanie, prężenie firanek,
- prowadzenie pensjonatów, moteli, zajazdów,
- prowadzenie stanic wodnych, domów wycieczkowych, schronisk turystycznych,
- prowadzenie ulicznych wag osobowych,
- prowadzenie zagród turystycznych, minicampingów, pól namiotowych,
- przemiał zbóż w wiatrakach i usługowe śrutowanie zbóż,
- repasacja pończoch,
- rękawicznictwo,
- rusznikarstwo,
- rymarstwo,
- rzeźbiarstwo w drewnie,
- stolarstwo,
- studniarstwo,
- szewstwo miarowe,
- szewstwo naprawkowe,
- szewstwo ortopedyczne,

- szklarstwo,
- skutnictwo,
- sztukatorstwo,
- ślusarstwo usługowe,
- tapicerstwo,
- tartacznicтво,
- tele- i radiomechanika,
- tkactwo,
- tokarstwo w drewnie,
- urządzenie i utrzymywanie zieleńców,
- usługi dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji,
- usługi porządkowe (czyszczenie budynków i okien, sprzątanie wnętrz),
- usługi w zakresie utrzymania i pielęgnacji zwierząt,
- usługi w zakresie zwalczania szkodników roślin i zwierząt,
- usługowe ręczne malowanie sztyldów,
- wędzenie ryb i mięsa usługowe,
- witrażownictwo,
- wulkanizatorstwo,
- wydobywanie i przerób kamienia,
- wydobywanie piasku, pospółki i żwiru,

- wypożyczanie sprzętu i garderoby,
- wypychanie ptaków,
- wytłaczanie oleju,
- wytwarzanie abażurów,
- wytwarzanie i naprawa galanterii z kości, rogu oraz surowców miejscowych i odpadowych,
- wytwarzanie waly z cukru,
- wytwarzanie i naprawa wag,
- wytwarzanie i naprawa instrumentów dętych,
- wytwarzanie i naprawa instrumentów harmoniowych i fortepianowych,
- wytwarzanie i naprawa instrumentów perkusyjnych,
- wytwarzanie mioteł, wyrobów z gałęzi, słomy.
- wytwarzanie wyrobów ceramicznych,
- wytwarzanie wycinanek i ozdób z papieru,
- wytwarzanie wieńców i sztucznych kwiatów,
- zbieranie ziół,
- zduństwo,
- zegarmistrzostwo

oraz inne rzemiosła nie wymienione w wykazie, jeżeli są prowadzone na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła.

295

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 listopada 1973 r.

w sprawie przystąpienia Pakistanu do Międzynarodowej konwencji, podpisanej w Sèvres dnia 6 października 1921 r., zmieniającej Międzynarodową konwencję metryczną, podpisaną w Paryżu dnia 20 maja 1875 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 3 Międzynarodowej konwencji, podpisanej w Sèvres dnia 6 października 1921 r., zmieniającej Międzynarodową konwencję metryczną, podpisaną w Paryżu dnia 20 maja 1875 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 87, poz. 608), zo-

stał złożony dnia 12 lipca 1973 r. Rządowi Francuskiemu dokument przystąpienia Pakistanu do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

296

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 listopada 1973 r.

w sprawie przystąpienia Turcji do Konwencji dotyczącej procedury cywilnej, sporządzonej w Hadze dnia 1 marca 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułami 31 ustęp 1 i 27 ustęp 2 Konwencji dotyczącej procedury cywilnej, sporządzonej w Hadze dnia 1 marca 1954 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 17, poz. 90), został złożony Rządowi Holandii dnia 23 października 1972 r. dokument przystąpienia Turcji do wymienionej konwencji.

W nocie złożonej Rządowi Holandii dnia 16 października 1972 r. Rząd Turcji oświadczył:

„1. Rząd Turcji oświadcza, że jest przeciwny stosowaniu metod doręczania wymienionych w artykule 6 Konwencji. Przedstawiciele dyplomatyczni lub konsularni

mogą jednak wykonywać doręczenia jedynie dla obywateli ich własnych krajów.

2. Rząd Turcji uznaje prawo przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych do wykonywania rekwizycji, zgodnie z artykułem 15 Konwencji, jedynie w odniesieniu do obywateli ich własnych krajów”.

Wobec braku zastrzeżeń ze strony Państw, które ratyfikowały powyższą konwencję, przystąpienie Turcji zostało zarejestrowane przez Rząd Holandii pod datą 13 maja 1973 r. i zgodnie z artykułem 28 ustęp 2 konwencja weszła w życie w stosunku do Turcji dnia 11 lipca 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek